

Legeltessen a legelő adottságainak megfelelő állatlétszámmal! Az alul- és túllegetetés hátrányos az élővilágnak, de hosszú távon a gazdálkodásnak sem kedvez!

A gyepek rendszeres legeltetésével, kaszálásával megelőzheti a cserjésedést, és az özönművények, mint például a parlagfű, selyemkóró (vadóhártya), aranyvessző, akác elszaporodását.

A legelő-berendezések (itató, etető, sózó, pihenő, nyári szállás) és felhajtóutak kialakításánál törekedjen a védett növény- és állatfajok élőhelyeinek elkerülésére.

Természetközeli növényzetű, extenzív gyepeken kerülje a fogas és a borona használatát. Ezek felszaggatják a talajfelszínt, s utat nyitnak a gyomoknak.

A műtrágya, a hígtrágya és a gyomirtószerek használata az élővilág elszegényedését okozza. Ezért kerülje alkalmazásukat természetközeli gyepeken! Az agresszív, tájidegen növények vegyszeres visszaszorításával kapcsolatban forduljon útmutatásért természetvédelmi szakemberhez! A gyepek természeti értékét rontja a felvetés is, főleg, ha nem őshonos, nem tájba illő és nem hazai természetű fűfajokkal történik.

Az általános gyakorlat szerint május végén - június elején történik a kaszálás, ami számos védett növény- és állatfaj szaporodását veszélyezteti. Az ilyen fajok élőhelyeit jelentő gyeprészeken júliusban kaszáljon először!

Az általánosan elterjedt, spirálisan befelé tartó kaszálás helyett alkalmazzon olyan technológiát, amely a parcella vagy a fogas közepéből a szélek felé halad. Így menekülési lehetőséget biztosít az állatok számára.

Haladjon lassabban a fűkaszával, így a madarak, emlősök, kétéltűek jobban ki tudnak térni a kaszálógép elől.

Szerelje fel a kaszálást végző munkagépet vadriasztó berendezéssel, például káncs kerettel. Ez felriasztja a fűben búvó állatokat, így időben elmenekülhetnek a fűkasza elől.

Törekedjen a legalább 8-10 cm tarlómagasság betartására. A túl alacsony vágás nem jelent akkora szénatöbbletet, mint amekkora kárt okoz vele az élővilágnak és a gyepek termőképességének!

A gyepek égetésekor állatok sokasága pusztul el, ezért az égetést kerülje! Ha mégis szükségesnek érzi ezt a drasztikus beavatkozást, előtte mindenképpen kérjen szakmai tanácsot és engedélyt az illetékes hatóságtól.

Parcellánként vagy fogasnként hagyjon kaszálatlan foltokat, vagyis bűvösávokat, melyeket csak a nyár végén vagy a következő kaszáláskor vágjon le. Ezeket a területeket 1-2 évente rotációszerűen váltogassa. A bűvösávok a szemcsés területek hasonló foltjaival, erdőszéleivel, bokrosokkal vagy földutak széleivel érintkezzenek, így az állatok számára zöldsávokként szolgálhatnak.

Ha teheti, alkalmazzon a dobkaszó helyett korongos- vagy tárcsás kaszút. Ezekkel jobban beállítható az ideális tarlómagasság; a talajfelszín egyenetlenségeit áthidalva megőrzi a természetes mikro-domborzatot; s nem pusztítanak el annyi állatot, mint a dobkaszó.

A helytelenül beállított dobkaszó tömredék állatot pusztít el, mert túl alacsony tarlómagasságot ad. A dobkaszót a 3 felfüggesztési pont segítségével állítsa be úgy, hogy a hátulja üljön a talajra, az eleje pedig felfelé nézzen. Ezzel a kaszálattartama is jelentősen növelhető!

Felzott földutakon gépjárművel lehetőleg ne közlekedjen, és főként ne hajtson rá a földutak melletti gyeprészekre.

Az erdők vöröskéreg- és székfű-jellegű növényeinek megjelenése fokozza a károsítást, hozzájárul a talaj megterméshöz.

A gyepek mezsgyéjén telepítsen honos fajú fa- és cserjesávokat, facsoportokat. Ez nemcsak az állatoknak biztosít élőhelyet, de kedvező a fűhozam szempontjából is, mert csökkenti a szél szárító hatását, javítja a mikroklímát és a vízszűrőképességet.